

5.

9. WYROK

6.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2024 r.

10. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

11. Przewodnicząca: sędzia Izabela Dehmel

12. Protokolant: stażysta Zofia Major

13. przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Anny Ockert

14. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19.12.2022r., 20.03.2023r., 17.08.2023r. i 07.02.2024r.

15. sprawy z wniosku S. S. (1) (S.)

o odszkodowanie i zadośćuczynienie wynikłe z wykonania względem niego w części kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019r., sygn. II K 272/19

***

1. Na podstawie art. 552§2 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy S. S. (1):

a) tytułem odszkodowania kwotę 7.338,44 zł (siedem tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych czterdzieści cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty,

b) tytułem zadośćuczynienia kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy złotych) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty.

2. W pozostałym zakresie wniosek oddala.

3. Na podstawie art. 554 §4 k.p.k. oraz § 11 ust. 6 i §17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800) zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz wnioskodawcy S. S. (1) kwotę 384 zł (trzysta osiemdziesiąt cztery złote) tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

4. Na podstawie art. 554 §4 k.p.k. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

sędzia Izabela Dehmel

UZASADNIENIE		
Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 07 lutego 2024 r.	Sygnatura akt	III Ko 701/22
4. WNIOSKODAWCA		

<p>S. S. (1)</p> <p>syn J. i G. z domu S.</p> <p>ur. (...) w P.</p>		
<p>4.ZWIEŻŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA</p>		
<p>1.</p>	<p>Odszkodowanie (kwota główna)</p>	<p>Odsetki</p>
<p>a) 25.650 zł (wniosek z dnia 31.01.2022 r.) w związku z bezprawnym pozbawieniem wolności,</p> <p>b) 333.787,39 zł (pismo z dnia 30.01.2024 r.) w związku z niezrealizowaniem umów zawartych przez (...) w P. z (...) Sp. z o.o. w P. oraz (...) Sp. z o.o. w S.:</p> <p>w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kwota 246.539,57 zł brutto - kwota 87.247,82 zł tytułem odsetek 	<p>ustawowe od dnia złożenia wniosku do dnia zapłaty</p>	
<p>2.</p>	<p>Zadośćuczynienie (kwota główna)</p>	<p>Odsetki</p>
<p>174.350 zł</p>	<p>ustawowe od dnia złożenia wniosku do dnia zapłaty</p>	
<p>3.</p>	<p>Inne</p>	
<p>Zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.</p>		

<p>4.3. Ustalenie faktów</p>	
-------------------------------------	--

0.1.3.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty	
3.1.1	1.	Wyrokiem zaocznym z dnia 07 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Trzciance, sygn. akt III RC 163/17, ustalił, że wnioskodawca S. W. (obecnie S. S. (1)), nazwisko rodowe S., jest ojcem małoletniej N. Z. oraz zasądził od niego na rzecz małoletniej rentę alimentacyjną w kwocie 600 zł.	wyrok SR w Trzciance z dnia 07.12.2017r.	k. 47 akt III RC 163/17
3.1.2.		Wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K 272/19, S. S. (1) został uznany za winnego przestępstwa z art. 209§1a w zw. z §1 k.k. i art. 64§1 k.k., za które wymierzono mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z uwagi na uchylenie się od wskazanego wyżej obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniej N. Z. - S..	wyrok SR w Trzciance z dnia 30.08.2019r.	k. 78 akt II K 272/19

3.1.3.		S. S. (1) karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 272/19 zaczął odbywać w dniu 29 listopada 2019 r., a miał zakończyć 24 września 2020 r.	obliczenie kary	k. 104 akt II K 272/19
3.1.4.		29 czerwca 2020r. sporządzono sprawozdanie z przeprowadzanego badania, z którego wynika, że prawdopodobieństwo ojcostwa S. S. (1) wobec małoletniej N. Z.-S. wynosi 0%.	kopia sprawozdania z przeprowadzanego badania	k. 125-126 akt II K 272/19
3.1.5.		Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2020 r. w sprawie sygn. akt IV Ko 134/20 Sąd Okręgowy w Poznaniu wstrzymał wykonanie wobec S. S. (1) kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 272/19.	postanowienie SO w Poznaniu z dnia 25.08.2020 r.	k. 139-140 akt II K 272/19
3.1.6.		Wyrokiem z dnia 09 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Trzciance w	kopia wyroku SR w Trzciance z dnia 09.04.2021 r.	k. 14 akt

		<p>sprawie sygn. akt III RC 208/20 wznowił postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 07 grudnia 2017 r. w sprawie sygn. akt III RC 163/17 i zmienił wyrok w całości ten sposób, że oddalił powództwo.</p>		
3.1.7.		<p>Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie sygn. akt IV Ko 134/20, wznowił postępowanie w sprawie II K 272/19 Sądu Rejonowego w Trzciance na korzyść S. S. (1) i na podstawie art. 17§1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie przeciwko S. S. (1).</p>	<p>wyrok SO w Poznaniu z 24.08.2021 r.</p>	<p>k. 247-252 akt II K 272/19</p>
3.1.8.		<p>S. S. (1) był karany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 25 sierpnia 2010r. sygn. II K 572/10 za przestępstwo z art. 209 §1 k.k. - wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 01 czerwca 2011r. sygn. II K 312/11 za przestępstwo z art. 209 §1 k.k. 	<p>karta karna dane o odbyciu kary odpisy wyroków wyrok II K 603/19 obliczenie kary zarządzenie z dn. 25.08.2020r., sygn. V Pen 1407/20</p>	<p>k. 32 akt II K 272/19 k. 42-47 k. 49-51 k. 55-56 k. 57, 59 k. 58</p>

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 12 grudnia 2012r. sygn. II K 447/12 za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. i art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 29 października 2014r. sygn. II K 688/14 za przestępstwo z art. 209 §1 k.k.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 17 grudnia 2019r., sygn. II K 603/19 za przestępstwo z art. 209 §1 i 1 a k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zarządzeniem sędziego penitencjarnego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25 sierpnia 2020 r., sygn. V Pen 1407/20 zmieniono kolejność kar pozbawienia wolności odbywanych przez S. S. (1) w ten sposób, że od dnia 29 listopada 2019 r. odbywał on karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile

		z dnia 17 grudnia 2019 r. sygn. II K 603/19, a od dnia 27 maja 2020 r. do dnia 25 sierpnia 2020 r. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 272/19 tj. łącznie przez okres 90 dni (2 miesiące 29 dni).		
3.1.9.		S. S. (1) jest ojcem trójki dzieci w wieku 4, 14 i 23 lata wobec których posiada zobowiązania alimentacyjne. S. S. (1) przed rozpoczęciem odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 272/19 zamieszkiwał z konkubina A. M. oraz jej dwójką dzieci w P..	zeznania wnioskodawcy oraz świadka A. M.	k. 81-82, 154v-155, 233v-234v
3.1.10		W dniu 23 sierpnia 2019 r. konkubina wnioskodawcy – A. M. zarejestrowała działalność gospodarczą pod firmą (...) (ul. O.M. K. 13d/7, (...)-(...) P., NIP: 673-164-42-93) w zakresie usług dekarских. W/	wydruk z (...) pismo z ZUS z 04.04.2023 r. zeznania wnioskodawcy zeznania świadka A. M.	k. 186 k. 250, 252-258 k. 154v-155 k. 81-82, 233v-234v

w zatrudniała w okresie od dnia 23 sierpnia 2019 r. do dnia 21 listopada 2019 r. 10 osób. S. S. (1) w okresie od dnia 03 września 2019 r. do dnia 20 listopada 2019 r. był zatrudniony w (...) A. M. w wymiarze 1/1 etatu na stanowisku dekarza z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej miesięcznie.

W dniu 19 listopada 2019 r. umowa o pracę między (...) A. M. w P., a S. S. (1) została rozwiązana na mocy porozumienia stron z uwagi na rozpoczęcie odbywania przez S. S. (1) kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 272/19.

W okresie od dnia 03 września 2019 r. do dnia 20 listopada 2019 r. S. S. (1) otrzymał wynagrodzenie w kwocie 5.850 zł brutto (4.363,64 zł netto).

Wynagrodzenie było obciążone z tytułu zajęcia

		<p>komorniczego alimentacyjnego na N. Z. w kwocie 1.691,19 zł.</p> <p>W dniu 17 grudnia 2019r. firma (...) w P. zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej.</p>		
3.1.11		<p>Firma (...) w P. (jako podwykonawca) w dniu 26 sierpnia 2019 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w S. (Generalny wykonawca) umowę nr (...)// (...) na wykonanie robót budowlanych na zadaniu: zad. (...) „Przebudowa budynku nr 6 na kancelarię kryptograficzną wraz z magazynem sprzętu” (...) RBLog K-1758. Na mocy aneksu nr (...) z dnia 26 listopada 2019 r. w/w umowa została rozwiązana między stronami z uwagi na zakończenie działalności firmy (...) w P..</p> <p>Następnie firma (...) w P. (jako podwykonawca) w dniu 02 września 2019 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w P. (Generalny wykonawca) umowę nr (...) na wykonanie dachu na zadaniu: Remont kompleksu</p>	<p>zeznania wnioskodawcy</p> <p>zeznania świadka A. M.</p> <p>umowa nr (...) z 26.08.2019 r.,</p> <p>aneks nr (...) z 26.11.2019 r.,</p> <p>umowa nr (...) z 02.09.2019 r.,</p> <p>aneks nr (...) z 26.11.2019 r.,</p> <p>umowa nr (...) z 02.09.2019 r.,</p> <p>aneks nr (...).11.2019 r.,</p> <p>umowa nr (...) z 02.09.2019 r.,</p> <p>aneks nr (...) z 26.11.2019 r.,</p> <p>rozliczenie kosztorysowe</p>	<p>k. 154v-155</p> <p>k. 81-82,</p> <p>233v-234v</p> <p>k. 344</p> <p>k. 345</p> <p>k. 339</p> <p>k. 340</p> <p>k. 331</p> <p>k. 332</p> <p>k. 336</p> <p>k. 337</p> <p>k.330, 333-335. 338, 342-343</p>

budynków na potrzeby utworzenia Centrum (...) - Naukowej Centrum (...) w ramach projektu pt. Nowoczesne Centra Społeczno-Rekreacyjne Powiatu P. - przebudowa oraz adaptacja obiektów i przestrzeni publicznej. Na mocy aneksu nr (...) z dnia 26 listopada 2019 r. w/w umowa została rozwiązana między stronami z uwagi na zakończenie działalności firmy (...) w P..

Dalej firma (...) w P. (jako podwykonawca) w dniu 02 września 2019 r. zawarła z (...) Sp. z o.o. w P. (Generalny wykonawca) umowę nr (...) na wykonanie robót murowych na zadaniu:
Rozbudowa i przebudowa budynku strażnicy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej i Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w P. przy ul. (...) - etap I. Na mocy aneksu nr (...) z dnia 26 listopada 2019r. w/w umowa została rozwiązana między stronami z uwagi na

		zakończenie działalności firmy (...) w P..		
3.1.12		Z informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskanej przez A. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) (ul. O.M. K. 13d/7, (...)-(...) P., NIP: 673-164-42-93) wynika, że przychód w/w podmiotu w roku podatkowym 2019 r. wyniósł 18.120,00 zł, koszty uzyskania przychodów 23.715,50 zł, zaś strata kwotę 5.595,50 zł.	księga przychodów i rozchodów za 2019 r.	k. 187-188, 189-202
3.1.13		W trakcie osadzenia S. S. (1) przebywał w wieloosobowych celach, gdzie panował brud i były pluskwy. S. S. (1) przebywając w zakładzie karnym został pozbawiony kontaktów z konkubiną, stał się bardziej nerwowy. W czasie pobytu w izolacji towarzyszyło wnioskodawcy poczucie niesprawiedliwości w związku z	zeznania wnioskodawcy oraz świadka A. M.	k. 81-82, 154v-155, 233v-234v

		niesłusznym skazaniem.		
0.1.3.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.		Fakt	Dowód	Numer karty
3.2.1.		Utrata dochodów przez okres osadzenia wnioskodawcy w zakładzie karnym w kwocie 25.650 zł oraz utrata dochodów w kwocie 333.787,39 zł w związku z niezrealizowaniem przez (...) A. M. w P. jako podwykonawcę umów z (...) Sp. z o.o. w P. oraz (...) Sp. z o.o. w S..	zeznania wnioskodawcy oraz świadka A. M.; rozliczenie kosztorysowe	k. 80-81, 81-82, 154v-155, 328-356

4. ocena DOWODÓW		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
3.1.1-3.1.9., 3.1.11.	dokumenty zgromadzone w aktach: III Ko 701/22 II K 272/19 III RC 163/17	W pełni wiarygodnymi były zgromadzone w toku całego postępowania dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność ani wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w

		<p>toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.</p>
3.1.1-3.1.10.	<p>zeznania wnioskodawcy S. S. (1)</p>	<p>Sąd uznał zeznania wnioskodawcy w przeważającej części za wiarygodne, spójne i logiczne, gdyż były zgodne ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, a zwłaszcza z ujawnionymi w toku sprawy materiałem dowodowym pochodzącymi ze sprawy II K 272/19 Sądu Rejonowego w Trzciance oraz ze sprawy IV Ko 134/20 Sądu Okręgowego w Poznaniu. Wiarygodne były również zeznania w zakresie, w jakim wskazywał on na okoliczności cierpień fizycznych i psychicznych związanych z pozbawieniem wolności, warunki odbywania kary pozbawienia wolności, utratę kontaktów z konkubiną A. M. oraz jej dziećmi. Zeznania wnioskodawcy były również wiarygodne w zakresie niemożliwości świadczenia przez niego pracy w firmie (...) w P. przez okres odbywania kary pozbawienia wolności i utratą w tym zakresie dochodów.</p>
3.1.1-3.1.10.	<p>zeznania świadka A. M.</p>	<p>Zeznania świadka uznane za wiarygodne - z uwagi na ich konsekwencję, logiczność, zgodność z zasadami doświadczenia życiowego oraz korelację z zeznaniami wnioskodawcy oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją.</p> <p>Świadek opisał wpływ izolacji penitencjarnej na wnioskodawcę oraz na jego relację z rodziną. Zeznania te są szczere, spontaniczne i korespondują z zeznaniami S. S. (1).</p>
<p>0.1.4.2. niewuwzględnione ustaleniu faktów</p>	<p>Dowody przy</p>	

o.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
4.PODSTAWA PRAWNA		
Odszkodowanie		
	Kwota główna	Odsetki
25.650 zł 333.787,39 zł	art. 481§1 k.c.	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
<p>Wniosek S. S. (1) o przyznanie odszkodowania za poniesioną szkodę wynikającą z wykonania wobec niego części kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 227/19, co do zasady jest słuszny.</p> <p>W przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki, od których ustawodawca uzależnił odszkodowawczą odpowiedzialność Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie, co w niniejszej sprawie zostało przesądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 października 2023r., sygn. II AKa 161/22.</p> <p>W ocenie Sądu odsetki przysługują od chwili uprawomocnienia się wyroku. Odsetki od sumy pieniężnej stanowiącej odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne</p>		

<p>tymczasowe aresztowanie są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagana i dlatego odsetki przysługują od dnia uprawomocnienia się wyroku (vide: uchwała SN z dnia 10 grudnia 1991 r., I KZP 35/91).</p>		
<p>Zadośćuczynienie</p>		
	<p>Kwota główna</p>	<p>Odsetki</p>
<p>174.350 zł</p>	<p>art. 481§1 k.c.</p>	
<p>Zwięźle o powodach podstawy prawnej</p>		
<p>Wniosek S. S. (1) o przyznanie zadośćuczynienie za krzywdę wynikającą z wykonania wobec niego części kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 30 sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 227/19, co do zasady jest słuszny.</p> <p>W przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki, od których ustawodawca uzależnił odszkodowawczą odpowiedzialność Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie, co w niniejszej sprawie zostało przesądzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 października 2023r., sygn. II AKa 161/22.</p> <p>W ocenie Sądu odsetki przysługują od chwili uprawomocnienia się wyroku. Odsetki od sumy pieniężnej stanowiącej odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie są wynagrodzeniem za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, która jest już wymagana i dlatego odsetki przysługują od</p>		

dnia uprawomocnienia się wyroku (uchwała SN z dnia 10 grudnia 1991 r., I KZP 35/91).		
Inne		
3.	Wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika – art. 554 § 4 k.p.k.	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. w razie uwzględnienia roszczeń choćby w części wnioskodawcy przysługuje od Skarbu Państwa zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika.		
4.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU W PRZEDMIOCIE ŻĄDANIA		
Zwięźle o powodach rozstrzygnięcia		
Odszkodowanie		
	Kwota główna	Odsetki
Wobec braku stosownych przepisów prawnokarnych, posilkując się wyraźnie wskazanym w rozdziale 58 Kodeksu postępowania karnego uprawnieniem do stosowania przepisów Kodeksu cywilnego wprost w zakresie nieuregulowanym w procedurze karnej - w kwestii określenia wysokości szkody, a w konsekwencji ustalenia kwoty odszkodowania czy zadośćuczynienia, zastosowanie będą miały przepisy cywilnoprawne (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1993 r., sygn. akt I KZP 21/93,		

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010 r., sygn. akt II KK 196/10). Zgodne stanowisko doktryny i judykatury wskazuje, iż przy ustalaniu wysokości szkody przyjmuje się metodę dyferencyjną (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1957 r., sygn. akt II CR 304/57). Według niej szkodę majątkową stanowi różnica między obecnym stanem majątkowym poszkodowanego, a stanem, jaki by istniał, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę; zadaniem wynagrodzenia szkody jest wyrównanie tej różnicy. Metoda ta opiera się więc na zbadaniu rzeczywistego stanu majątkowego po wyrządzeniu szkody oraz na określeniu hipotetycznej sytuacji majątkowej, która mogłaby mieć miejsce, gdyby zdarzenie wywołujące szkodę nie nastąpiło, a dodatkowo na ustaleniu wszystkich strat i wydatków, jakie poniósł poszkodowany oraz utraconych korzyści - wszystko w ramach normalnego związku przyczynowego (K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, Warszawa 1997, t. I, s. 636).

Wniosek S. S. (1) o przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 25.650 zł oraz 333.787,39 zł tytułem odszkodowania w związku z niemożliwością wykonywania pracy oraz koniecznością zerwania umów z (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. i niewykonaniem prac przez wnioskodawcę na rzecz w/w podmiotów uznać należało za żądanie wygórowane i nie znajdujące uzasadnienia w realiach przedmiotowej sprawy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że S. S. (1) nie prowadził działalności

gospodarczej na własne nazwisko, natomiast w firmie (...) z siedzibą w P. był jedynie zatrudniony jako pracownik i uzyskiwał minimalne wynagrodzenie za pracę. Powyższe wyklucza zatem możliwość przyjęcia co do zasady założenia, że wnioskodawca winien być beneficjentem wszystkich przychodów uzyskanych w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą (...) z siedzibą w P., nawet w sytuacji gdy przedsiębiorcą była jego konkubina, zaś uzyskane dochody – zgodnie z twierdzeniami S. S. (1) i A. M. – miały stanowić ich wspólne źródło utrzymania. Sąd nie kwestionuje również faktu zawarcia przez konkubinę wnioskodawcy A. M. w ramach firmy (...) w okresie od sierpnia do września 2019 r. trzech umów na roboty budowlane z (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., jednakże niemożność ich zrealizowania z uwagi na osadzenie S. S. (1) nie może uzasadniać przyznania wnioskodawcy odszkodowania zarówno co do zasady, jak i wysokości. Wskazać należy, że kwota 333.787,39 zł, której zasądzenia tytułem odszkodowania domaga się wnioskodawca stanowi potencjalny przychód, jaki mogłaby uzyskać A. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, natomiast nie byłby to przychód uzyskany przez S. S. (1), przy czym potencjalna możliwość korzystania z wypracowywanych w ten sposób środków finansowych nie uzasadnia przyjęcia, że jest to szkoda majątkowa pozostająca w bezpośrednim związku przyczynowym z pozbawieniem go wolności.

Co więcej żądanie odszkodowania w tym zakresie pozostaje w logicznej sprzeczności z

żądaniem odszkodowania z tytułu niemożności zarobkowania, albowiem wnioskodawca z jednej strony domaga się odszkodowania z tytułu przychodów z prowadzonej przez A. M. działalności gospodarczej, z drugiej z tytułu utraconego zarobku w związku ze świadczeniem pracy w tym podmiocie. Uznanie, co do zasady zasadności tych roszczeń prowadziłoby do zasądzenia na rzecz S. S. (1) odszkodowania z dwóch wykluczających się wzajemnie tytułów, przy czym oczywistym jest, że wynagrodzenie za pracę uzyskiwane przez wnioskodawcę wprost zmniejszało przychód (...) A. M., zasądzenia której to kwoty również w pełnej wysokości domaga się wnioskodawca.

Wskazać należy również, że kwota 333.787,39 zł stanowi sumę na jaką opiewały umowy zawarte przez (...) A. M. w P. z (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. Kwota ta stanowi zatem potencjalny przychód brutto jaki A. M. uzyskać mogła w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, co nie jest równoznaczne w dochodem, który stanowi różnicę pomiędzy przychodem netto, a kosztami jego uzyskania. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych oczywistym jest, że na koszty uzyskania przychodu składać się musiały co najmniej koszty wynagrodzeń pracowników, koszty składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochody od wynagrodzeń, przy czym w kolejnych miesiącach prowadzonej działalności kwota ta się zwiększała.

Dodatkowo na przychód brutto składa się kwota netto oraz podatek VAT, którego płatnikiem jest nabywca (w realiach niniejszej

sprawy (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.), a który nie stanowi przychodu przedsiębiorcy (... A. M. w P.), a co za tym idzie domaganie się powyższej kwoty jest całkowicie nieuprawnione.

W świetle powyższego uznać należało, że wnioskodawca nie wykazał zasadności żądania odszkodowania również co do wysokości. Podkreślić należy przy tym, że postępowanie o odszkodowanie i zadośćuczynienie zbliżone jest – ze względu na swój charakter – bardziej do procesu cywilnego niż karnego, a Sąd Najwyższy kilkakrotnie już wskazywał, iż ciężar dowodowy spoczywa w decydującej mierze na wnioskodawcy i to on winien wykazać jaką poniósł szkodę, oraz wskazać dowody, które potwierdziłyby poszczególne elementy jego żądania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dn. 02.03.2010r., sygn. akt III KK 317/09).

W rozpoznawanej sprawie, na szkodę wnioskodawcy wynikłą z odbywania kary pozbawienia wolności miała składać się również kwota 25.650 zł tytułem utraconej przez S. S. (1) możliwości zarobkowania.

Wnioskodawca był pozbawiony wolności w okresie od dnia 27 maja 2020 r. do dnia 25 sierpnia 2020 r., w związku z czym należało przyjąć, że utracił on możliwości zarobkowe łącznie przez okres 90 dni tj. przez okres 3 miesięcy.

Biorąc pod uwagę, że S. S. (1) z tytułu wynagrodzenia za pracę w (...) A. M. z siedzibą w P. uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej, przy dokonaniu wyliczenia kwoty

odszkodowania należało wziąć pod uwagę najniższe miesięczne wynagrodzenie za pracę w 2020 r., które wynosiło 2061,67 zł. Jednakże biorąc pod uwagę stopień inflacji i tym samym utratę siły nabywczej pieniądza Sąd uznał, iż w/w kwota nie stanowiłaby odzwierciedlenia aktualnej sytuacji rynkowej i przyjął wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia w roku 2024 czyli kwotę 3.261,53 zł, co ostatecznie przy przyjęciu okresu 3 miesięcy dało kwotę 9.784,59 zł. Po umniejszeniu tej kwoty o 25 % kosztów utrzymania wnioskodawcy przez państwo Polskie w zakładzie karnym, Sąd zasądził kwotę 7.338,44 zł z tytułu utraconego wynagrodzenia. W ocenie Sądu żądana przez wnioskodawcę kwota jedynie do tej wysokości została udowodniona (w tym zakresie Sąd w pełni podzielił stanowisko prokuratora), natomiast powyżej niej jest wygórowana i nieodzwierciedlająca rzeczywiście utraconych zarobków wnioskodawcy w okresie pozbawienia go wolności.

Zadośćuczynienie

Kwota główna

Odsetki

Przechodząc do roszczenia zawartego we wniosku S. S. (1) o zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zasługiwało ono jedynie na częściowe uwzględnienie.

Rozpatrując wniosek S. S. (1) Sąd miał na uwadze słuszne stanowisko występujące w orzecznictwie, zgodnie z którym, oczywistym jest, że każda niesłusznie pozbawiona wolności

osoba ma poczucie ogromnej krzywdy i niesprawiedliwości. Zadośćuczynienie ma jednakże charakter kompensacyjny i nie może być rażąco wygórowane, ani też rażąco niskie, a jego wielkość zależy od oceny całokształtu okoliczności, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, nieodwracalnego charakteru. Pamiętać należy, że wysokość zadośćuczynienia, z jednej strony, powinna służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a z drugiej, nie może być źródłem nieuzasadnionego wzbogacenia. Wysokość sumy zadośćuczynienia nie jest łatwa do precyzyjnego ustalenia, a żadna kwota pieniężna nie jest w stanie w pełni i w sposób właściwy zrekompensować krzywd wynikłych z niesłusznego pozbawienia wolności. Najistotniejszym jest, aby zadośćuczynienie było odpowiednie, adekwatne, sprawiedliwe, a więc przedstawiało ekonomicznie odczuwalną wartość (vide: wyrok SN z dn. 28.06.2017 r., sygn. akt III KK 81/17, Legalis 1682078, wyrok SA w Szczecinie z dn. 05.05.2016 r., sygn. akt II AKa 49/16, Legalis nr 1461200).

Rozważając wysokość zadośćuczynienia, Sąd brał pod uwagę cały szereg okoliczności, w tym czas trwania pozbawienia wolności, warunki jego odbywania, negatywne przeżycia wiążące się z izolacją więzienną, rozłąkę z rodziną, a także wpływ wykonywania kar na sytuację osobistą i zawodową wnioskodawcy. Sąd baczyl przy tym, by przyznane zadośćuczynienie bylo odpowiednie, tj. naprawiajace w miare możliwości krzywdę wyrządzoną wykonaniem kary – stosownie do treści art. 445 § 1 k.c., który to przepis posilkowo winien być stosowany

w sprawach o ustalenie wysokości zadośćuczynienia.

Wskazać należy raz jeszcze, że zadośćuczynienie musi mieć charakter kompensacyjny, ale zarazem ma być – zgodnie z art. 448 k.c. – odpowiednie, a więc nie może osiągać wartości nadmiernej w stosunku do doznanej krzywdy oraz musi być utrzymane w rozsądnych granicach i dostosowane do majątkowych stosunków panujących w społeczeństwie. Uzasadnia to miarkowanie zadośćuczynienia w oparciu o kryteria obiektywne, związane z przyjętymi w społeczeństwie ocenami.

Decydując o wysokości należnego wnioskodawcy zadośćuczynienia Sąd uznał, że żądana kwota 174.350 zł w realiach niniejszej sprawy jest kwotą wygórowaną i nieuzasadnioną.

Miarkując wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze niewątpliwe poczucie krzywdy jakie musiało wyrzeć na wnioskodawcy skazanie i osadzenie w zakładzie karnym i negatywnie wpłynąć na jego stan psychiczny i emocjonalny (stres, poczucie niesprawiedliwości w związku ze skazaniem). Oczywistym jest również, że izolacja wiązała się dla wnioskodawcy z brakiem stałego kontaktu z najbliższymi, co w sposób negatywny mogło odbić się na jego relacjach rodzinnych, uniemożliwiała mu podejmowanie życiowych aktywności zgodnych z jego upodobaniami, jak również powodowała dyskomfort związany z warunkami bytowymi, w jakich się znajdował. Niemniej jednak S. S. (1) przed wydaniem wyroku przez Sąd Rejonowy w Trzciance z dnia 30

sierpnia 2019 r. sygn. akt II K 227/19 był wcześniej czterokrotnie karany, w tym trzykrotnie za przestępstwo niealimentacji i w związku z tymi skazaniami każdorazowo odbywał karę pozbawienia wolności. W tym układzie sam fakt izolacji S. S. (1) siłą rzeczy musiał odbierać nieco mniej dolegliwie niż osoba, która nigdy nie weszła w konflikt z prawem i dla której bycie po raz pierwszy osobą skazaną i odbywającą karę pozbawienia wolności wiązać by się musiało z dodatkowymi negatywnymi doznaniem wpływającymi na jej samopoczucie. Oczywiście również dla wnioskodawcy pobyt w warunkach izolacji wiązał się z dyskomfortem psychicznym, jednakże nie wywarł on na tyle negatywnych skutków by skutkować to musiało podjęciem przez S. S. (1) leczenia psychiatrycznego, czy uzyskaniem wsparcia psychologicznego. Nie sposób zatem uznać, że skutki pobytu w zakładzie karnym w sferze psychicznej jakoś znacząco odbiegały od typowych następstw tego typu pobytu dla osób osadzonych.

Uwzględniając wszystkie powyżej powołane okoliczności Sąd uznał, że kwota 40.000 zł (a więc w wysokości ok. 444 zł za dzień pozbawienia wolności) jest kwotą zadośćuczynienia adekwatną do stopnia doznanej przez wnioskodawcę krzywdy z tytułu wykonania przez niego kary pozbawiania wolności, spełni swój kompensacyjny cel, nie jest symboliczna, wyraża odczuwalną i odpowiednią ekonomicznie wartość.

Inne

	-----	-----
4.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----

4.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3, 4	<p>Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. i § 11 ust. 6 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018.poz.265) stawka minimalna za prowadzenie spraw o odszkodowanie za niesłuszne skazanie lub ukaranie, aresztowanie lub zatrzymanie wynosi 240 zł (w przypadku gdy rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%).</p> <p>Koszty postępowania ponosi Skarb Państwa. Na koszty zastępstwa procesowego składały się wydatki, a także wynagrodzenie pełnomocnika. Biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie odbyły się 4 terminy rozpraw Sąd podniósł wynagrodzenie pełnomocnika do kwoty 384 zł (240 zł + 3 x 48 zł).</p> <p>Zgodnie z art. 554 § 4 k.p.k. postępowanie w sprawach określonych w rozdziale 58 k.p.k. jest wolne od kosztów sądowych, dlatego kosztami tymi Sąd obciążył Skarb Państwa.</p>

4.PODPIS
<p>Poznań, dnia 11 marca 2024 r.</p> <p>sędzia Izabela Dehmel</p>

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy oraz jego pełnomocnikowi – adw. D. Cupiał.
3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dnia 11 marca 2024 r.

sędzia Izabela Dehmel